

જુની ફલિનું ‘દેવદાસ’ મં ક સીન હતે. જેમં દેવદાસના પતિનું મૂત્તિયુ થય છે. દેવદાસ દુખભેલા રહેં પ્હાટ ટલા પર બેઠો હોય છે. દુશ્ચી ખોટું ખોટું ઘટ લોકો દેવદાસને સાંતવના આપવા આવે છે. દીલીપકુમરની કટીંગ છે. હાથ્નો અંગુઠો દેખાડીને ઘટ લોકોને ઈશાયે કહે છે કે અંદર જઈ મથ કુટુંબી આગળ ય્હો. વાહ! શી કટીંગ હતી! મથ દીલમં દીલીપકુમરની અદા છવાઈ ગઈ. ત્તિયાં જ નક કી કથી નાખતું કે મથ બપુજીનું મૂત્તિયુ ય્હો ત્તિયાં દેવદાસની જેમ ગુમ્સામ્ બનીને દીલીપકુમરની કટીંગ કથીશ. ત્તિયાં હું બર વચ્ચનો હતે. મથ બપુજીનું મૂત્તિયુ ય્હું ત્તિયાં હું સત્તિ તવીસનો હતે. તેના મૂત્તિયુ પ ય્હું ગે નહોતે યાદ આવતો દેવદાસ કે નહોતે યાદ આવી દીલીપકુમરની કટીંગ. બને બગીને કંઈ ય્હો છું! નાનાં ભઈ-બહેનોને બગી બગીને ય્હો છું! જે શયીચ્ને બગીને મેટો ય્હો હતે શયીચ્ને અગની ચંપવો સહેલો નહોતે. બપનું મૂત્તિયુ ય્હું કાઠું હું કે જીવનમં તેપછીનાં કોઈ પણ મૂત્તિયુ અસર થઈ નથી.

આપે ત્તિયાં છોકરી ઘર ઘર થતે હોય ત્તિયાં ટીંગલી મંથી ક ટીંગલીને મ્મ મે અને ક ટીંગલાને પપ પા બ્નાવશે. ટીંગલીને નવડાવશે. કપડાં પહેથવશે. ખોટું ખોટું મ્ક-અપ કચ્શે. જ્તિયાં ટીંગલીને ફસિ મેકલી દેશે ત્તિયાં તેને ખુશી નીરે કોઈ ખુલામં ખોસી દેશે. મ્મ મેની સાથે ય્હો. મ્મ મેને ભઈને પાડોશની ટીંગલીને ત્તિયાં ય્હો જશે. મથી બહેન તેલોત્ત તે ગાતે : ‘મથ સપાટો, તથે ટીંગલો મ્મ!’ આપણાં કુટુંબમં પતિનો થેલ પડદા પાછળ રહે છે. મત આંખ સમ્ક ષ હોય છે. બળકો નાના હોય છે. ત્તિયાં પપ પા તેને મટે મેસ ટ થી મ્મ ન- સુપર મ્મ ન કે ય્હો ય્હુ થય હોય છે. પંથુત જેમ જેમ ઉચ્ચ વધે છે તે તે પપ પા સમ્જાય છે. કવીને ભે મતમં ભગવાનની સુથતદેખાતે હોય. પંથુત કોઈ પતિના ‘કાળજા કેથ ટુકડા સમ્ દીકથી’ ને મટે પતિ પ થુથી વશિષ હોય છે.

મથ બપુજીને અમે ‘કાકા’ કહેત હત. અમું સંચુક તકુટું હું દાદીમને ય્હોડે વીસ-ત્તિ થીસ મણસોની ય્હોઈ થી. દાદાને આઠ દીકથ અને ષે દીકથી હત. મેટા કાકાનાં બળકો વશિ થ વનાથજાની, થજપીપલાના મેટા જમ્નદાઇ હત અને થજપીપલા નથેશના કાથભથી પણ ખથ. મથ બપુજી ઉછરત્તિયા થજકુમરની જેમ અને જીવત્તિયા ખેડુત્તિ જેમ. સેંકડો કથ જમ્ન હત. જાની પાચગામં ઘોડા હત. ગામ્મ ય્હો ત્તિ ંધય તેપહેલાં આજુબજુના ગામેને મટે ‘જાની બ્સ સથ વીસ’ ચલુ કથી હત. ગામ્મ અનાજ દળવાની પહેલી ઈલેક્ટ થીક ઘંટી નખાવી. ગામ્મ પ થ્થ મુંગું ‘ઠેઠથ’ (થીયેટથ) લાવત્તિયા. મ્મ કહેવાય કે દાદા શ -બેઝનેસમં હત. કોઈ દીકથે કટથ ન બ્નતો; પણ બ્ધ ફીલ મ્મે જોત થઈ ગયા! પથીણે દાદાનો કોઈ દીકથે ભાતો નહીં. બ્ધ જમ્નદાઇ ય્હા! આઝાદી પછી વાતે પથીકથ બ્ની ગઈ.

દાદાનું કુટુંબ ગાંધીજીની ચળવળથી અલીપ તહું દાદાનો કોઈ દીકથે ગામ્મ સવારે નીકળતે પ થ્મત્તેથીમં ગયો નથી કે કોઈ ખાદી પહેથી નથી. ‘અહીંસા ટલે બચલાનું કામ મ્મ મેતે’ મનત. ઘથમં મથ બપુજી સૌથી નાના હત, ટલે મે થીક ય્હા. મ્મે ગાંધીજી અને સથ્દાથમં વશિ થ વાસ હતે. આઝાદી આવશે અને જમ્નદાઇ જતે રહેશે નો ખ તાલ હતે. તેથી પોતના ભગની ખેતે જાતે ચકથેની મ્દથી કથ્ત. હું નાનો હતે અને મથે સ કુલમં કોઈ ફોથ મ્મ ભવાનું હોય અને ‘પતિનો ઈંબે’ લખવાનો હોય ત્તિયાં મથી બ ‘જમ્નદાઇ’ લખવાનો આગ થ્થ થખતે. અને મથ કાકા કહે કે, "લખ, ‘ખેડુત ... હું નહીં ; મથે બપ જમ્નદાઇ હતે."

આપણા સમજમં ખેડુતજીવવા મટે પુષ કળ કામ કથે છે. મથ કાકા ઘણી વખતઅમથ ખેતેવાળા ગામ ભેલવસીથી થકીને આવત અને ટ ય્દામં દાદચ્ને અટેલીને બેસી જત ત્તિયાં મથ ત્ફ જોઈ બેલત, "તથે તે ખેતમં પડવાનું જ નથી. આ અભાનો ઈંબે છે." મથ ભઈ હેમ્તેબી. મ્મ સ. સી., ભાીને વચ્ચો ખેતે કથવી. આજે અમે ત્તિ થ્થે ભઈ અમેથકામં છી. દાદાના મૂત્તિયુ બદ દેવું ભવાની જવાબદાઇ મ્મે લીધી અને કલે હાથેદેવું ભત્તિયું. ન ભત્તિયું હોતતે ચલત ફક્તદાદાવાં વચ્ચનો જ સવાલ હતે. આ બપે બેઘ્માઠનાં પ થ્વચ્નો આપત્તિયા વનિા ઘણું શીખવાડયું છે. અને આથી જ મ્મના મૂત્તિયુ બદ કોઈ પણ પુથવા વનિા, અમે લોકોનાં લેણાં નાણાં રુકવત્તિયાં છે.

મથ કાકા ક થકિટ સથ્સ થ્ત. ડાબેલી બેલથ હત. થજપીપળા સ ટેટની ટીમ્મ ક થકિટ થ્ત. હ કીની ટીમ્મ પણ ખથ. ક જમનામં મ્હાથજાની ટીમ્ને સુદ્ધાભઈ વનિા ચલે જ નહીં. તેથી ‘થેચલ ફેમ્લી’ના નબેથ ની અવથ્જવથ અમથે ત્તિયાં રહેતે. તેસ પોથ ટસ મ્મ ન હત. તે થ ત્ચલ ઈંગ લીશ મ્મેમનો જોડે ‘પોલો’ પણ થ્ત. સાંજે સ કુલેથી આવી અને ઘથમં, હું કોઈ ન વેલ કે મ્મ ગોઝીન વાંચવા બેસું અને જો જુ, તે હાથમંથી ચેપડી ખેંચી લે અને કહે, "પ્હાથ થવા જા. અને ન થ્થું હોય તે નદીકનિાથે ખુલ લી હવામં ફથવા જા." મ્મે ફલિ મ્મે જોવાનો શોખ હતે. અમે બ્નને મ્તિ થે જેવા હત. સાચગલ રડે કે ર્ફી? મેનાકુમથી કે દેવકાથણી? વગેરે વધિયો પર મ્મની સાથેથ્થ ય થી રહેતે. તેજમનામં થેડીયો સીલોન પર સવારે ૭-૫૫ વાગતે સાચગલનું ગીતવાગે. તેસાંભળત્તિયા વનિા મ્મનો દવિસ ન ઉગે. આજે પણ

સાચગલનું ગીતસાંભળું છું તે આંખો ભીની થય રે. અમે દષ્ટ મ્થી મંડીને ગામ્ના કોઈ પ એમ-પ એકથ્ણની પણ સ્થ ચ ક્થત. "કાકા, હનીમ્ન
તલે શું?" , "પથ્થોલાંને જ કેમ છોકથં થય છે?" જેવા મથ વ્ધ સવાલોના જવાબ મ્ને, અકળાયા વનિા સમ્જાવત. મ્નો ક મ્જાનો જવાબ
હતે કે : "તથં લગ ન થ્મા દે, પછી સમ્જાવીશ."

મથે બ ખુબ ઘથ મેક હતી. મથ કાકા મ્દીથેના દક કા નથે ખાધ. પંથુતવાસ ત્મમં તે સાદુ હત. ખાનગીમં ગથીબેને ઘણાં દાન ક્થતં. મથ
દ વાય ગથીબેને કપડાં પણ પહોંચડયાં છે. જ ચાથે મથે બ, જાડા પુજાથીને જમડવામંથે ઉચે નહોતે આવતે ! મથ કાકા, બના દથેક
આમ્તે થીતબ થહ મ્થાને ખુબ મન આપત. અને જમડત. ક વખતે દથ ૧૮ વથ્સે આવતે, નથે મ્દા કનિાથે આવેલા ભડભુક્તી જાતે થ મથે બ
કથી આવી અને પછી અમ્ને બ્ન પણ ઉશ કેથે ચા કે, 'હવે ૧૮ વથ્સે આ જાતે થ આવથે. મટે જાવો, પુણે ચ મેળવી લો.' ત્તિ ચાથે હું ૧૫
વથ્સનો હતે. અમે ગયા ભૂચ. ત્તિ ચાં બ્સની લાઈનમં હજાથે ભક તે હત. અમે થહ ચા 'ના-ભક તં ! કલાકો ઊભ થ્દેવાનો વચિથ સુઘં ઘં
અમ્ને ન આવે. તલે બ્સની લાઈન છોડી, અમે જઈને 'સુવથે ણ સુંદથે' ફલિ મ્ની લાઈનમં ઉભ થહ ચા. બેજે દવિસે ઘથે જઈ બને
'થપોથ ટ' આપ ચો કે 'સુવથે ણ સુંદથે' ના દથ શન ક્થે ચા. તે બને થ્થું કે, 'હથે કોઈ દેવી. બેજી વખતેહું પણ દથ શન ક્થે થ.' હવે,
આ બપ ત્યાદ આવે જ ને! આવી તે કેટલીચ વાતે છે. મથે બ અને કાકા બ્નને જુદા જ વચિથ-સ વભવના ; તે બ્નને મે કદી ઉચ અવાજે
બેલત નથે સાંભળ ચા. કાકા કદી થ્સોડામં મ્થું નથે મથે ચું અને બ કોઈ ખેત્મં પગ નથે મૂક ચો. કાકા ઉત્તે ત્થ હવ; તે બ દક ષણિ
હતે. પંથુતવ્ધ ઉત્તે ત્થ દક ષણિ પાસે હત. અમે ખોટા કંપાસની જેમ દક ષણિ ત્થ ટાંકીને ઉભ થ્દેત. જેમ જેમ મેટા થ્થા તે તે ઉત્તે ત્થ મટે
ઉત્તે ત્થ ત્થ વળવા લાગ ચા. અમે ત્તિ થ્થ ભઈ અને ત્તિ થ્થ બ્દેનો હત. મથ કાકા પઠ વથ્સની ઉમ્થે ગુજથે ગયા. તલે નાના ત્તિ થ્થ
ભઈ-બ્દેન થ્થાજીત વથે ષા, જેમીનીને મ્ની બ્દુ વાતે ત્યાદ નહ. તેના પતિ મથે મત બ્ની. મથથી નાની તિલોત્તિ ત્મને હું જ ચાથે પણ હેથન
ક્થે ત્તિ ચાથે તે કાકા પાસે દોડી જતે. જ વખતેતેમથ પથ ખેખે ગુસ સો થ્થ. મ્ને દીકથી ખૂબ વહાલી. મથે પત્તિની હંસા પથ્થીને
આવી ત્તિ ચાથે શ્થઆત્મં મથે ઢતે હતે. ત્તિ ચાથે તેમ્થે તેમ્થે સમ્જાવી હતે કે, દીકથી બપની આગળ મથેન ઢે.

1960મં મથે પહેલી વાથ ત ચંદની મં છપાઈ. હું ત્તિ ચાથે અટાઈ વથ્સનો હતે. હું ખુશ. વાથ ત વાંચે કે ન વાંચે, ગામ આખું ખુશ! વઘાઈ
આપવા આવનાથને મથે બ ચ પીવડાવતે. થતેબ્દુ પતે ગયા પછી મથ કાકા મ્ને પુછ ચું કે, લેખકનું નામ હથ્લીશ જાની જ કેમ?
હથ્લીશ સુધ્મલાલ જાની મ્ને કેમ લખાવ ચું? મે કહ ચું કે, લેખકનાં નામ ષે શબ્દોનાં જ હોચ-પન નાલાલ પટેલ, અ્ન દ શકંત
બ્ક ષી વગેથે વગેથે. તે બેલ ચા કે, તે પછી થ્થાલાલ વસંત્લાલ દેસાઈ, નથ્સીહથવ ભેળનાથદીવેટીયા તે લખાથ છે! તે મે ચુઘઈથી કદી
દીધું કે, સાક ષથ્નાં નામ ત્તિ થ્થ શબ્દ દના હોચ અને લેખકનાં ષે શબ્દ દના. વાત ત્તિ ચાંથે તે અટકી; પંથુતમથ દીલમં ચેંટી ગઈ હતે. વથ્સો
પછી જ ચાથે મથે પ થ્થ વાથ ત સંગ થ્થ બ્દાથ પડ ચો (સને : 2003, પ થ્થાશક ંગદ થથ પ થ્થાશન, 15-ચુનીવથ સીટી
પ લાગા, નવંગપુથ, અમ્દાવાદ-380009) ત્તિ ચાથે મે, તેમ્થું નામ સુધ્મ —મથ બપુજીના નામ પથ્થી થખ ચું. પેલી ચેટ દીલમંથી નીકળી,
પુસ ત્તિના ક્વથ પથ ચેંટી ગઈ.

મથ કાકાની કીડની બગડી ગઈ હતે. ત્તિ ચાથે ડાયાલીસીસ જેવો શબ્દ દેચ નહોતે સાંભળ ચો. તે હોસ પીટલમં હત. ધૂં ધૂં મેથ ચ્ડતું હું
મ્તિ ચુ નક કી હું તેમ્થે ગાડા-પેશાબ્ની ત્તિલીક હતે. અઠવાડીયાથી શથીઅંથી મ્થા નહોતે નીકળ ચો. અને પેટના દથ દથી પીડાત હત. હું
અને બ હોસ પીટલમં હત. ક સવાથે બ કહે. ચલો, હું ત્મથે સાથેજાજથ્થમં આવું છું. અને બ તેના શથીઅંથી મ્થા કાટ ચો. બ્નને બ્દાથ
આવ ચા. કાકાનું પેટ હળવું થ્થું. તેના સુઈ ગયા પછી મથે બ મ્ને બગ્ગીને થ્ડી અને બેલી કે, અંદથ તથ કાકા કહે છે કે આવો પ એ અને
ચકથી કોણ કથે? મ્ને આવત જનમં પણ તું જ પછી મ્થાજે.

આજે આટલા વથ્સ પછી પણ બ્દુચાદ ક્થું છું તે લાગે છે કે આ મબ બેજા સાતજનમ મ્થો તે મેક ષનો મેહ પણ ન થખુ.

મત ધ્ધતે, પતિ આકાશ, બ્નને વરે સુથીલો પ થસ;
મત હવા, પતિ શ વાસ, બ થહ મંડનો આ સથ જન-થસ.
{comments on}